

CHÚ BÉ ĐÁNH GIÀY

Gương nhân ái được trả công bội hậu

*“Sống như CSVN là sống đê hèn sống nhục,
sống làm chi cho chặt non sông,
thà rằng chết quách cho song,
cái thân cầu trệ ai mong có mày CSVN.”*

Chú bé đánh giày trái ngược với CSVN chỉ biết bóc lột.

Chú bé Lula, sinh ra vào ngày 27 tháng 10 năm 1945 (nhưng trong giấy Khai sinh thì để ngày mừng 6 tháng 10, năm 1945) trong một gia đình nông dân ở Ba-Tây (Brazil). Vì nhà nghèo nên từ rất sớm đã phải làm cậu bé đánh giày và bán lặt vặt bên vệ đường trước tuổi thiếu niên.

Sau khi được lên tiểu học, lúc đó gia đình đã dọn lên thủ đô Rio de Janeiro, sau buổi học chú bé thường hay cùng với 2 người bạn cùng lứa đi đánh giày ở đầu đường, hôm nào không có khách, thì coi như là nhịn đói.

Năm 12 tuổi, vào 1 buổi xế chiều, có 1 người khách, là chủ 1 tiệm giặt ủi và nhuộm áo quần đến chiếu cố, 3 đứa trẻ chạy lại chào hàng. Ông chủ tiệm nhìn vào 3 cặp mắt van xin khẩn khoản đó, không biết quyết định chọn đứa nào. Cuối cùng ông ta nói: Đứa nào cần tiền nhất, thì tôi cho nó đánh giày, và sẽ trả công 2 đồng.

Công đánh 1 đôi giày chỉ có 20 xu, 2 đồng đúng là 1 món tiền rất lớn. 3 cặp mắt đều sáng lên.

Một đứa nhỏ nói: từ sáng đến giờ cháu chưa được ăn gì cả, nếu không kiếm được tiền hôm nay, cháu sẽ chết đói!

Đứa khác nói: Nhà cháu đã hết thức ăn từ 3 ngày nay, mẹ cháu lại đang bệnh, cháu phải mua thức ăn cho cả nhà tối nay, nếu không thì lại bị ăn đòn.

Cậu Lula nhìn vào 2 đồng bạc trong tay ông chủ tiệm, nghĩ ngợi 1 lúc, rồi nói: “Nếu cháu được ông cho kiếm 2 đồng này, thì cháu sẽ chia cho 2 đứa đó mỗi đứa 1 đồng!”

Câu nói của Lula làm Ông chủ Tiệm và 2 đứa nhỏ kia rất là ngạc nhiên.

Cậu giải thích thêm: “Tụi nó là bạn thân nhất của cháu, đã nhịn đói hết 1 ngày rồi, còn cháu thì hồi trưa còn ăn được ít đậu phụng, nên có sức đánh giày hơn chúng nó, Ông cứ để cháu đánh đi, chắc chắn Ông sẽ hài lòng.”

Cảm động trước câu nói của thằng nhỏ, Ông chủ tiệm đã trả cho hắn 2 đồng bạc, sau khi được hắn đánh bóng đôi giày. Và thằng nhỏ Lula giữ đúng lời, đã đưa ngay cho 2 đứa bạn mỗi đứa 1 đồng.

Vài ngày sau, Ông chủ Tiệm đã tìm đến thằng nhỏ Lula, nhận chú bé cứ sau buổi tan học là đến học nghề ở tiệm giặt nhuộm của ông ta, và bao cả bữa cơm tối.

Tiền lương lúc học nghề tuy là rất thấp, nhưng so với đánh giày thì khá hơn rất nhiều.

Thằng bé hiểu rằng: Chính vì mình đã đưa tay giúp đỡ những người khốn đốn, nên mới đem đến cho mình cơ hội làm thay đổi cuộc đời. Từ đó, miễn là có khả năng, chú bé Lula không ngần ngại giúp đỡ những người sống khốn khổ hơn mình.

Sau này, Lula nghỉ học đi làm thợ trong 1 nhà máy, để bênh vực cho quyền lợi của những người thợ, cậu ta tham gia vào công đoàn, năm 45 tuổi, Lula lập ra đảng Lao Công.

Năm 2002, trong cuộc ứng cử tổng thống, khẩu hiệu của Lula là: Ba bữa cơm no cho tất cả những người trong quốc gia này. Và đắc cử làm Tổng Thống xứ Brazil. Năm 2006 đắc cử nhiệm kỳ 2 cho 4 năm tới.

Trong 8 năm tại chức, Ông ta đã thực hiện đúng lời mình đã hứa:

- 93% trẻ em và 83% người lớn ở nước này được no ấm. Thực hành đúng tâm niệm: giúp đời!

Và nước Ba tây dưới sự lãnh đạo của Ông đã không còn là “con khủng long nhai cỏ” mà đã trở nên “Con mãnh sư Mỹ Châu”. Và xây nên nền kinh tế đứng thứ 10 trên thế giới.

Luiz Inácio Lula da Silva: đó là tên của vị tổng thống vừa giải nhiệm vào 31-12-2010 vừa qua.

Khuyết danh

*Nguồn: https://en.wikipedia.org/wiki/Luiz_In%C3%A1cio_Lula_da_Silva;
<http://latinamericanhistory.about.com/od/thehistoryofbrazil/p/09lula.htm>*

Nguồn: Internet E-mail by Quỳnh Lan chuyển

*Đăng ngày Thứ Bảy, June 15, 2013
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, SĐND, QL-VNCH*